

N:o 112.

Af herr **L. Eriksson** i Bäck, *angående upphörande af tullen å majs.*

Under de sistförflutna åren hafva ganska lifliga ansatser såväl inom som utom Riksdagen gjorts för höjandet af jordbrukets afkastning. Af de höjda tullarne väntades högre pris på spanmål och bättre tider för jordbrukaren. Tullarne kunde dock ej hindra, att priset på kreatur och mejeriprodukter snarare sänktes än höjdes på de platser, der man sökte afsättning för desamma. Fläsktullen har äfven framkallat missnöje, och oaktadt det låga priset på fläsk i södra och mellersta delarne af landet, synes importen ändå nödvändig, så länge vi icke kunna frambringa en vara mera jemförlig med den amerikanska.

Det låga pris, hvori majs nu står, jemförd med hafre, har gifvit anledning till den uppfattningen, att om majs finge införas tullfri, blefve den ett billigt foderämne vid produktion af fläsk, då äfven derigenom kunde erhållas en vara, som kunde täfla med den importerade. Då de fördelar, som härmed kunde vinnas, med all säkerhet komme såväl producenter som konsumenter till godo och icke i ringaste mån skadade jordbruket, då majs icke med fördel kan odlas inom landet, synes saken värd att taga i öfvervägande.

Hvad åter en annan sida af saken beträffar, är det klart, att staten genom borttagande af tullen å majs går miste om den inkomst den eljest lemnar. Men äfven för en sådan minskning i statsinkomsterna torde ej möta svårigheter, då nu särdeles rikliga öfverskott finnas, som på detta sätt indirekt fördelades på allmänheten. Då importen af majs

under de sista åren varit omkring fem millioner kg. pr år, synes icke den sidan af saken vara afskräckande. En annan invändning torde dock blifva majsens användbarhet till bränvinsbränning. Det är dock tydligt, att ett beslut om tullfrihet för majs bör föranleda förbud, jemte straffbestämmelser, för tillverkning af bränvin af densamma. Hvad slutligen beträffar kontrollen öfver att bränvin icke tillverkades af majs, torde, med den dagaflöning kontrollörerna redan nu hafva för tillsyn vid bränvinstillverkningen, kunna dermed förenas skyldighet att se till, att majs icke under några förhållanden infördes i bränneriet, hvilket väl utan svårighet låter sig göra.

På grund af hvad här blifvit anfördt, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta borttagande af tullen
å majs.

Stockholm den 29 januari 1897.

Lars Eriksson.
